

Nr 13.

Ankom till Riksdagens kansli den 17 april 1913 kl. 3 e. m.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 13, i anledning av herr Sehlins motion, nr 18, om utfärdande av förbud mot vilda djurs kringförande till förevisning.

I en inom Första kammaren väckt motion, nr 18, vilken hänvisats till förberedande behandling av kammarens andra tillfälliga utskott, har herr Sehlin hemställt, att Riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla, det Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder i syfte att förbjuda kringförande från ort till ort av vilda djur till förevisning.

Motionen.

Beträffande den närmare motiveringen för denna framställning får utskottet hänvisa till motionen.

Vid behandling av förevarande motion har utskottet kommit till den övertygelsen, att kringförandet av vilda djur till förevisning ofta är förenat med djurplågeri. Vidare håller utskottet före, att det gagn, som med ifrågavarande förevisningar kan vinnas, nämligen att tjäna undervisnings- och folkbildningsändamål, bättre kan bliva tillgodosett på annat sätt, exempelvis genom museer, planschverk och biografföreställningar, än genom förevisande av enstaka ur sin rätta omgivning lösryckta, ofta vanvårdade exemplar av de olika djurslag, som i allmänhet förekomma i menagerierna.

Utskottets yttrande.

Utskottet har vid ärendets behandling haft till sitt förfogande genom Kungl. Maj:ts försorg införskaffade uppgifter från Överståthållareämbetet och samtliga Konungens befallningshavande i riket angående de under år 1912 meddelade tillstånd till förevisande av vilda djur samt under samma tid i Sverige kringresande menagerier, deras storlek och ägarnes nationalitet.

Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 12 saml. 2 avd. 13 häft. (Nr 13.)

Av dessa uppgifter framgår, att under år 1912 av vederbörande myndigheter åt 18 olika personer utfärdats sammanlagt 76 tillståndsbevis att förevisa vilda djur, av vilka tillståndsbevis 39 avsett städer och 37 landsbygden. Av de 18 menageriägarna hava 13 varit svenskar, 2 danskar, en tysk, en holländare och en italienare. Menagerierna hava vanligen varit av obetydlig storlek och omfattat i regel högst ett tiotal djur. Endast i tre fall ha djurens antal överstigit 20. Tiden för menageriernas uppehåll å samma plats har i regeln varit två å tre veckor, men har ibland, särskilt i större städer, utsträckts till e t par månader.

Av ovanstående uppgifter synes framgå, att de ekonomiska intressen, som genom det här ifrågasatta förbudet skulle beröras, äro så obetydliga, att de icke böra avhålla utskottet från att tillstyrka ett förslag, som utskottet i övrigt anser vara välbetänkt.

På grund av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att Första kammaren måtte för sin del besluta, att Riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla, det Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder i syfte att förbjuda kringförande från ort till ort av vilda djur till förevisning.

Stockholm den 17 april 1913.

På utskottets vägnar:

FABIAN DE GEER.

Vid ärendets slutbehandling inom utskottet hava närvarit herrar friherre *Fabian De Geer*, *Danström*, *Steffen*, greve *Spens*, *Forssman*, *Pettersson* och *Klefbeck*.